

om de zaak aan te zien; er valt nl. in zuivelkringen sterke tegenstand tegen deze plannen te constateren; m.n. is het Oosten fel gekant tegen de in het plan tot pooling vervatte gedachte om aan de Westelijke zuivelindustrie een subsidie te geven.

Minister Zijlstra brengt naar voren, dat eventuele wederinstelling van maximumprijzen (welke op alle schakels in de bedrijfskolom betrekking zullen moeten hebben) het grote bezwaar heeft, dat de prijzen te hoog zullen worden. Als enige mogelijkheid blijft dan over: organisatie van de concurrentie, desnoods door de Overheid.

Na enige discussie verklaart Minister Staf, dat het Ministerie van Landbouw ter zake van de plannen tot pooling waakzaam blijft.

3. RAPPORT BETREFFENDE HET CONVERTIBILITEITSVRAAGSTUK (FI)

Brief van de Minister van Financiën dd. 17 October 1953, nr 89, met 1 bijlage

Na enige discussie hecht de Raad zijn goedkeuring aan de conclusies van de ingediende nota.

4. PLAN HEER MARJOLIN TER VERDERE LIBERALISATIE (BUIZ)

Brief van de Minister van Buitenlandse Zaken dd. 16 October 1953, nr 129.447

Minister Zijlstra stelt in de eerste plaats de vraag, waarom deze nota, die een belangrijke kwestie van economisch beleid behandelt, door het Ministerie van Buitenlandse Zaken is ingediend. Wat het materiële aspect der zaak betreft, heeft spreker ernstige bezwaren tegen een verdergaande liberalisatie. In de eerste plaats lijkt het niet aannemelijk, dat wij door nog verder te gaan op de weg der liberalisatie zullen bereiken, dat Engeland en Frankrijk tot 75% liberalisatie zullen overgaan. Voorts kunnen wij, zeker als klein land, de contingentering niet missen, die voor ons een substituuat vormt voor invoerrechten; te bedenken valt, dat in de door Nederland nog niet geliberaliseerde sector onze moeilijkste posities zitten. In de derde plaats zullen wij, wanneer Nederland mee zou gaan met verhoging van de liberalisatie tot 100%, verminderd met een bepaalde franchise, hier heel moeilijk van terug kunnen komen, zulks in tegenstelling met landen zoals Engeland en Frankrijk (van hun 75%).

Minister Staf heeft analoge bezwaren als Minister Zijlstra. Niet duidelijk is voorts, hoe de situatie ligt met betrekking tot de staatshandel; dit punt ware daarom nog te bekijken. Tenslotte zou in het kader der gedane voorstellen het Benelux-landbouwprotocol op de helling moeten komen.

Minister Beyen antwoordt, wat de door Minister Zijlstra genoemde procedure-kwestie betreft, dat het feit dat de nota van Buitenlandse Zaken is uitgegaan in de lijn ligt van de normale behandeling van de OEEB-zaken; hij meent voorts te weten, dat de aangelegenheid geheel met de Directeur-Generaal van de BEB is doorgesproken. Wat het materiële aspect betreft is het de bedoeling, onzerzijds in Parijs het voorbehoud te maken, dat Nederland terug zal komen in die gevallen, waarin hoge tariefmuren bepaalde liberalisaties frustreren.

Mr Teppema zet uiteen, dat het eerste element der constructie inhoudt, dat men eerst zou dienen af te wachten, of Engeland en Frankrijk binnen een, bv. op 1 April 1854, aflopende termijn het nodige zullen verrichten ter verhoging van hun liberalisatiepercentage. Indien deze (opschortende) voorwaarde is vervuld, zal de Council kunnen constateren, dat alsdan de verhoging van het liberalisatiepercentage van 100%, minus de franchise, gaat werken. In de tweede plaats zullen de spelregels verzwaaard moeten worden; ingeval dit niet zou lukken, zou men weer kunnen terugvallen op de situatie van het ogenblik. Tenslotte deelt spreker mede, dat de tarievenkwestie reeds jaren een moeilijk punt vormt; ofschoon dezerzijds ernstig gepoogd is om een oplossing van dit vraagstuk als derde voorwaarde opgenomen te krijgen, is dit niet mogen gelukken.

Spreker concludeert, dat de voorstellen voor ons niet op materiële bezwaren suiteen; daartegenover is het psychologisch aspect der zaak zeer belangrijk.

Op een vraag van Dr Holtrop onder welke voorwaarden de handhaving van de EBU tot 30 Juni 1955 gedacht is, antwoordt Minister Beyen, dat bedoeld is, dat deze handhaving onder acceptabele voorwaarden zal moeten geschieden.

Minister Zijlstra begrijpt, dat men in Parijs met de psychologische kant der zaak rekening dient te houden. Spreker is echter niet bereid om zonder meer medewerking te verlenen aan verhoging van het huidige liberalisatiepercentage ad 92%. Spreker zou vrijheid willen hebben om ieder geval op zijn eigen merites te bezien.

Minister Beyen kan zich met dit standpunt verenigen. Hij wijst er op, dat de door Marjolin voorgenomen actie vooral beoogt Engeland tot 75% liberalisatie te brengen.

→ en autonoom te beslissen.

Besluit

De Raad besluit dat de Nederlandse delegatie te Parijs geen verhoging van het Nederlandse liberalisatiepercentage zal kunnen toezeggen; iedere concrete verhoging van dit percentage zal op haar eigen merites dienen te worden bezien. Voor het overige kan de Raad zich verenigen met de in de nota van Minister Beyen neergelegde gedachtengang.

5. INTREKKING VAN DE PRIJS- EN VRACHTEGALISATIEREGELING VOOR KOLEN (EZ)

Brief van de Minister van Economische Zaken dd. 14 October 1953, nr 37.743, vertrouwelijk, met 1 bijlage

Minister Suurhoff stelt de volgende vier vragen:

1. Is het mogelijk publicatie van de voorgestelde en vermoedelijk wel onvermijdelijke maatregelen uit te stellen tot bv. Februari 1954?
2. Zijn er na de voorgestelde verhoging nog verdere kolensprijsverhogingen te verwachten?
3. Aan wie komt de opbrengst der prijsverhoging ten goede; aan de mijnen?
4. Is over de prijsverhoging voor huisbrand ook de desbetreffende adviescommissie geraadpleegd?

Minister Van de Kieft vraagt, of er geen enkele kans bestaat, wederom goedkeuring van de Hoge Autoriteit tot handhaving der egalisaties te verkrijgen.

ten aanzien van de representatie.

product 100% product